ABONNEMENTS

Indochine — Un an ..... 5 00 | Union postale — Un an ..... 10 00 — Six mois ..... 6 00 | Six mois 6 00

Annonces Légales
0 $50 la ligne de 6 points sur justification de 5 centres quelle que soit la page.

Annonces Commerciales
On traite à forfait

Đông-Pháp Thời-Báo

Le Courrier Indochinois

東法時報

NĂM THỨ HAI SỐ 238
Ngày thứ hai
12 Janvier 1925

Tổng-lý kiêm Chủ-bút
NGUYỄN-KIM-ĐÍNH

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 7241

BẢN QUÁN
71, đường Mac-Mahon, 71
SAIGON

Dây thép nói (Téléphone)
Số 326

MỖI TUẦN XUẤT BẢN BỐN NGÀY THỨ HAI, THỨ BƯ, THỨ SÁU VÀ CHỦ NHẬT

GIÁ BÁN

Đông-Pháp — Một năm .... 5 00 | Ngoại-Quốc — Một năm .... 10 00 — Nửa năm .... 3 00 | Sáu tháng 6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thư để gởi cho
M. NGUYỄN-KIM-ĐÍNH

Rao báo tự việc buôn bán hay là việc gì
LUẬN THEO BẢNG GIÁ

MỘT CÁI CẤP VỤ Ở XỨ MÌNH

Xứ mình vài mươi năm về trước, người người đều khuynh hướng về đường văn học, mưu lập hai chữ công danh, ngoài ra tự hồ như không biết gì đến. Gần đây nhờ cái phong trào Âu Mỹ tràng qua, quốc-dân ta mục kích cái phong-trào ấy, mới lần lần tỉnh dậy, kẻ mở mang nông-nghiệp, người chen bước thương trường, song cái ốc hủ-lậu; cho nghề là mạt nghệ, vẫn còn thấy rải rác trong các hạng người, không biết cái mạt nghệ ấy trở thành một cái cấp-vụ ở xứ mình ngày nay.

Một người có nghề, người ấy không bao giờ vất vả tấm thân, tự mình có đủ sức nuôi mình, dầu đông tây nam bắc cũng chẳng sợ, nắng mưa bão lụt không thể hư hại được nghề của mình, binh hỏa đạo tặc không thể cướp đốt được nghề của mình, nghề hẳng là cái kho vô-tận; có người nhờ một nghề mà nên cơ-nghiệp, có người tinh một nghề mà nuôi nổi vợ con, nghề hẳng là cái suối tiền. Nghề quí báu như thế, yêu trọng như thế, thế mà xứ mình không mấy ai để ý đến, đường công-nghệ xem ra mù mịt, số trăm người không được một hai kẻ có nghề. Ôi, sảng-vật của tạo-hóa sanh ra có hạng, vật dụng của sức người chế-tạo ra vô cùng; muốn cho xứ-sở thạnh vượng, đường công-nghệ trước phải mở-mang: số đồ làm ban ra sao cũng nhiều hơn số đồ mua ở ngoài, dầu có ít đi nữa, cũng phải giữ hai cái ngan nhau, không bao giờ để cho số tiền thâu vào kém thua số tiền mua ở ngoài. Người xứ mình xưa nay chỉ nghe đem tiền ra mua, chớ chưa từng nghe làm được cái gì tinh-xảo có giá-trị, chẳng nói chi bán ra ngoại-dương, chỉ nói làm để bán trong xứ mình dùng, làm để bán trong xứ mình, nước mình, cũng không thấy. Đồ sành, đồ gỗ, đồ thiết, đồ tơ, cùng các vật dụng khác, một năm tính ra ta mua ở ngoài tốn phí biết là bao, cho đến làm nón đóng giày là nghề thường, chẳng chi là khó, thế mà có làm được cũng phần đông anh em ngoài Bắc, chớ ở Nam-kỳ nầy thật chẳng có mấy người. Đường công-nghệ trong một xứ hiếu quanh như thế, ngán thay! Tôi dám chắc người ngoại-quốc đến du lịch xứ nầy, không khỏi khi về họ cùng nhau nói rằng: Đất Nam-kỳ thật tốt, xứ Nam-kỳ thật giàu, mà dân Nam-kỳ thật ngu hèn, thật biếng nhác, thật đuôi mủ đường kinh-tế, tưởng cũng chẳng quá.

Có người nói rằng: Nam-kỳ ta là xứ nông-nghiệp, thử đi khắp miền lục-tỉnh, thì thấy đất đai dầu mở, ruộng lúa đầy đồng, công làm thì ít, hoa-lợi thì nhiều, một nghề nông cũng đủ, cần gì mà phải dùng đến kỹ-nghệ. Phải, Nam-kỳ là nông-nghiệp, song nói như thế không nhằm, nhơn khẩu ngày một sanh, đường trị-sanh thêm khó, ruộng đất có chừng, biết đâu rộng cho nay mà không rộng cho ngày sau, chất đất không định, biết đâu tốt cho bây giờ mà không tốt cho dưới khoảng mười năm nữa. Nếu làm nông mà cứ giữ mãi lối cũ, được bao nhiêu, làm bấy nhiêu, không mở-mang, không khai-khẩn, không nghiên cứu chất đất phân cây, thì nghề nông cũng có ngày đến khốn khổ. Ở vào thời-đại này, còn nghề quyết không nên dễ hững-hờ, càng nghĩ đến tương-lai, công-nghệ lại càng nên chấn-chỉnh lên nữa, sự vững chắc của công-nghệ, như trên đầu đã nói, có thể cho ta dựa làm lưng, chống làm cột, tin cậy làm bùa, ta chỉ lo nghề không tinh, chớ không lo không có chỗ dùng; một người có nghề, một người tự lập, một nước người người đều có nghề, một nước người người đều tự-lập, nghề có thể làm cho ta vinh, làm cho nước vinh dang. Ta không nên quá thiên-trọng về nghiệp nông, mà bỏ sót đường công-nghệ, đứng mượn tiếng: «dân số ba triệu dùng làm không đủ có dư đâu mà lo làm đến công nghệ», lời ấy thật là cường-từ, tôi không dám tin vậy.

Có người lại nói rằng: Nước ta ai dám gọi là nước không công-nghệ, thử bước chơn đến những nơi thành thị, chỗ nầy một dãy thợ cúp-tóc, chỗ kia mấy cặng thợ cúp-tóc, đấy chẳng phải công-nghệ ư? — Phải, nghề người mình đấy. Nói đến nghề cúp-tóc thì chẳng một Nam-kỳ mình, đâu đâu cũng có, đâu đâu cũng thật đông nhiều, có lẽ chừng mười năm nữa, nước Đại-Nam ta thành ra một nước «Đại cúp-tóc» vậy. Ôi! Đời có trăm nghề mà một nước chỉ có một nghề cúp-tóc là thạnh-hành, xem đó đủ ngán cho tánh chất người mình, trình-độ người mình. Công-nghệ đã đứng vào cái địa-vị hèn thấp, thì tự nhiên đường kinh-tế, đường thương-nghiệp trong nước cũng nhơn đó khốn đốn suy hèn. Tôi nói câu nầy, mới nghe ra hình như không đúng đắng, song xét lại thật có nghĩa tương-quan. Buôn bán có phải mưu giành giựt lấy lợi-quyền không? Công nghệ trong xứ thạnh-hành, thì lợi-quyền mới ở nước ta, nếu không có công-nghệ, tự mình không làm được đủ đồ để dùng, tự mình không chế được vật dụng gì để bán ra ngoài, mỗi cái mỗi mua của người, rồi về bán lại cho mình với nhau, buôn bán như thế, càng thêm nuôi lớn mối lợi-quyền cho người, buôn bán như thế mà còn khoe khoang là buôn bán thì thật là thất-sách không gì bằng.

Không những thế mà thôi, mình không công-nghệ, tự mình đã mất lợi-quyền của mình, mà lại còn hại nữa. Những người giàu có chẳng nói chi, đến người nghèo khó mà không nghề, thì giữ sao cho khỏi không làm đến những việc phi-vi, trong dân gian thường có quân cướp trộm, kẻ trốn thuế, tôi dám chắc hạng người ấy không nghề nghiệp mà ra, nghề-nghiệp đối với vận-mạng quốc-dân thế nào tưởng không cần nói cũng biết. Cái nguyên do công-nghệ ở xứ ta không được chấn-chỉnh, phạm quốc-dân ta ai cũng có một phần lỗi cả. Người trên không đã xướng mở-mang, người dưới không chịu tìm tòi học tập, đành lòng bỏ cả lợi-quyền, khiến cho người có tâm huyết, nghĩ đến càng tiếc càng buồn càng tức càng hổ thẹn.

Phải biết rằng: các nước văn-minh, người ta rất chú trọng về đường kỹ-nghệ, đem công-nghệ liệt vào các khoa học, lo cho công-nghệ cùng với nông-giới thương-giới đều tới. Dầu có nước nào văn-học giỏi, nông thương-giới phát-đạt, mà thiếu hẳng công-nghệ, thì nước ấy cũng không khỏi cái lo «quốc-bộ đinh-đốn», huống chi một nước như nước mình, nông-nghiệp so với người chưa lấy chi làm giàu, thương nghiệp chưa lấy chi làm mở mang, thế mà lại không có công-nghệ nữa, tôi chẳng biết đường kinh-tế trong nước rồi ra đến thế nào!...

TỬ-XẢNG.

VĂN UYỂN

ĐÊM NĂM KHÔNG NGỦ

Vào trường tuy mộng đã bao người!...
Tỉnh trước đồng-bào có một ai!...
Cây-cỏ buồn trông khi vắng khách;
Giang-sơn quên lửng lúc không người:
Bằng-khuân tác dạ thân cùng phận;
Khắc khoải thâu đêm đứng lại ngồi;
Muốn hết một hơi toang vũ-trụ,
Bốn ngàn năm ngủ, ngủ chưa thôi!...

Nam Kiều.

TIỄN MỘT VỊ HÒA-THƯỢNG RA VIẾNG CHÙA HƯƠNG-TÍCH

Trời biển vơi vơi nhạn lánh hồng;
Hồ Tây non Tản lưỡng xa trông
Bụ trần dặm liễu mây chen dấu;
Cảnh phật chùa Hương gió quạt lồng.
Tường đạo những ưa mùi thiền-vị,
Tiền mình chưa sạch nợ tang bồng,
Cửa thuyền sum sut khi lui gót;
Đồng vọng còn nghe tiếng sắc không.

ĐIỂU MỘT ÔNG NGHỊ-VIÊN TRUNG-KỲ

Nghĩ như ông chẳng sống làm chi,
Giá cả sao bằng chết gấp đi.
Đã khỏi ngoài vòng mê ác nghiệp,
Còn ngồi trên ghế phật từ bi.
Bút cùn lắm chữ dà không sắt,
Bài bạc ba năm cũng hóa chi.
Thà động tiêu diêu về cõi thọ;
Còn hơn mang tiếng Nghị Trung-Kỳ.

Tùng-Lâm.

XEM CỌP TRONG VƯỜN THÚ

Lâu ngày đến viếng chùa sơn-lâm
Sao cọp của không vui kiếm chỗ nằm?
Lỏ mắt tròn vo đôi lụt lạt,
Nhăn hàm răng bén đầy dao găm.
Bỏ tay ngao ngán thân vào cũi,
Lỡ bước ăn năng lúc sa hầm.
Cho biết hùm thiêng còn thất thế
Nào ai trông thấy chẳng thương tâm!

Viên-Hoành.

VĂN NIÊN-GIỚI

Tình là dây oan....

Đồng hồ đã 3 tiếng, gà gáy sáng, trong ngoài vắng vẻ, chốn cô phòng leo lét ngọn đèn xanh; mặt lát lại nghe tiếng dế kêu rỉ rả. Không biết đêm nay là đêm gì mà khiến cho lòng em bối rối, trí em bồn chồn, nằm trở qua trở lại hoài, nhắm con mắt mà không sao ngủ được? Hay là nỗi riêng còn mắc mối tình chi đây?

Tình, tình là giống gì? Tình là cội phúc, tình là dây oan, em vẫn biết rồi mà. Vậy cớ sao mà đêm khuya luốn những bàn hoàn: nay là cái tình em lấy làm khó giải đó chăng?

Em nhắc đến tình, em càng thêm khiếp sợ; đời bây giờ biết ai là người có tình, mà ai là người vô tình, tình cũng có tình giả tình thiệt, người cũng có người phải người không; biết cái phận mỏng manh nầy có khỏi nhắm tay vô tình vô vị rồi phải chịu lấy câu đơn đớn thay phận đơn bà... đó ru! Tình, tình là dây oan nghiệt, khi mới liền mùi tình, thì nào lời đá vàng chải chuốt, tình yêu thương lại lắng biết là bao; đến chừng phần lợi hương phai, thời đã thấy toan bề bạc hành rẻ bai mối tình. Rồi để cho kẻ vương lấy nợ tình lấy đêm làm ngày, lấy ngày làm đêm, vào ra ủ dột, biếng thốt biếng cười, bao nhiêu đủ thấy cái tình đời nông nổi!

Tình là dây oan nghiệt, em biết nói làm vậy, mà em dương chìm nổi giữa biển tình đây!

Nhớ lại hôm nào, tóc vừa chấm vai, trâm cài lượt giắt, cặp sách đến trường, trông thấy nào chị nào em, lúc về nhà thì sẵn mẹ sẵn cha, anh em cô bác, cái thú gia đình đoàn tụ vui biết bao nhiêu; nay chẳng xa cách mấy ngày mà cái quan cảnh ấy nó đổ ra một cái cảnh sầu bi thế nầy.

Than ôi! Bóng quang-âm thấp thoáng, như nước chảy như thoi đưa, như ngựa câu qua cửa sổ; lấy mảnh gương kia soi mặt, mười phần xuân có gầy ba bốn phần rồi. Vậy mà nợ tình còn vay trả trả vay, duyên phận cứ hiệp tan tan hiệp; ngày qua tháng lụn, biết đâu mà gởi cam trường vào đâu? Thôi, khêu ngọn đèn lên, lấy ngòi bút viết đôi câu, tả tâm tình ức uất nầy ra chút đỉnh:

Ngán cho trẻ tạo, dỗ cười;
Cứ đem bạc mạng buộc người hồng nhan!
Cái oan nghiệt mấy ngàn muôn kiếp.
Khéo luân hồi cho thiếp một thân.
Lộn ra ngoài cõi phong trần.
Dải dầu đã chịu mấy lần đắng cay.
Duyên bội ngộ mới vầy cả nước;
Cuộc trăm năm những ước về sau;
Bỗng kia bỗng hóa cơn dâu.
Khiến thêm mưa não chất sầu cho ta;
Đông đã qua xuân đà trở lại;
Cái thân nầy sống mãi làm chi!
Nào ai đó lựa kịp thì?
Mà sao thiếp chịu phòng vi một mình.
Nào ai đó trường bình chung bóng?
Chân tử-hà sánh giọng quý nhơn-tương?
Thiếp dành cam phận mà hường;
Thiếp dành chiết gối canh trường thở than!
Hỏi cớ sao dỗ dẫn đến nỗi?
Thấy nhơn tình thay đổi mà kinh!
Biết ai mà tỏ sự tình?
Biết ai mà gởi tử sanh kiếp nầy?
Mỗi đời tri-kỷ mấy tay!!

VIÊN-TIỂU THƠ.

PHÊ BÌNH BÁO GIỚI

— *Trung-Lập-Báo số 288, ra ngày 30 Octobre 1924, bài «ai biết làm phước» có câu: «tôi tự nhận câu sách thánh-hiền «hoàn (!) thiên đâu phụ hảo tâm nhơn» tôi tuy chưa có mấy tuổi đầu song tôi đã lạm-hưởng đến câu sách ấy rồi».*

Chữ thánh-hiền nói một đằng; tác-giả cải-lương đi một nẻo; nghĩa là tác-giả đem chữ «*đâu*» vào đổi cho chữ «*bất*», song tiếc rằng không hợp cách, vì những chữ: «*hoàng-thiên... phụ hảo-tâm-nhơn*» đó là chữ nho, còn chữ «*đâu*» mà tác-giả mới phát minh ra đó là chữ «*nôm*» ở mép ký-giả, một câu «chữ» mà lại chen thêm một tiếng «*nôm*» vào, văn-chương không thể dùng lối «*đa-bốc*» lộn-xộn như thế được! Vả chăng đó là một câu sách, chớ có phải một món ăn gì hay cái thú vui gì, mà tác-giả xưng là mình đã «lạm hưởng». Cái nghĩa chữ «lạm hưởng» đối với tác-giả rộng rãi lắm thay!

— *Lục-tỉnh-tân-văn số 1923, ra ngày 8 Janvier 1925, bài xã-thuyết thấy đề là «hóc tối khôn soi, lòng dân phiền-phức».*

Phiền-phức nghĩa là bề-bộn rắc-rối, người ta hay chỉ vào các công việc, giả như nói: «*việc ấy nghe ra phiền phức lắm*» hay là «*câu truyện phiền-phức lắm*»; chớ đến như «*lòng dân*» mà nói là «*phiền-phức*» thì khó nghe.

— *Tân-dân-Báo số 44, ra ngày 8 Janvier 1925, bài thơ dưới bài «cầu công ích» có câu rằng: «tiền-đồ nay còn tiếng Langsa».*

«*Tiền đồ nay còn tiếng Langsa*» đọc chẳng ra nghĩa lý gì, mà cũng chẳng ăn nhập đâu với việc kiểu lương đạo lộ mà tác-giả đang bàn đó. Nực cười thay!

— *Lục-tỉnh tân-văn số 1924, ra ngày 9 Janvier 1915, bài «người sợ vợ không hay biết phải» có câu rằng: «còn so theo tài đức thì thiệt là con nhà trâm (?) anh phiệt-duyệt, rõn-rất vinh-vang».*

«*Tài-đức*» là «*con nhà trâm anh phiệt-duyệt*» phải chăng? «*Con nhà trâm-anh phiệt duyệt*» là «*tài-đức*» phải chăng? Hay tác-giả không hiểu «*tài đức*» là thế nào; «*trâm anh phiệt duyệt*» là thế nào chăng!»

— *Lục tỉnh tân-văn số 1925, ra ngày 10 Janvier 1925, bài «thói tệ nên chừa» có câu rằng: «cậy thế thần mà đem dạ lẫy-lừng khiến cho thôn lý đảo-huyền dân sự».*

Tác-giả dùng câu đặt câu một cách lộn-xộn quá! Xưa nay người ta thường dùng tiếng «*lẫy-lừng*», giả như «*danh tiếng lẫy-lừng*», «*thanh-thế lẫy-lừng*» chớ có ai nói «*đem dạ lẫy-lừng*» bao giờ! Đến như tác-giả nói: «*thôn-lý đảo-huyền dân sự*», thì nghe lại càng lộn-xộn và vô-nghĩa lắm! Thôi xin bỏ hai chữ «*dân sự*» ở dưới thì hay hơn.

— *Trong bài ấy lại có câu: «có một đám người đông mức dương lên tay cải lộn cùng nhau».*

Không hiểu tác-giả đặt câu, sao lại cử dùng chữ thừa để cho câu đọc không biết nghe thế nào, và cũng không biết hiểu thế nào; giả như nói: «*đương cải lộn cùng nhau*» thì cần gì phải chen hai tiếng «*lên tay*» vào cho thêm phiền!

— *Cũng số báo ấy, mục thời-sự Saigon, một việc thấy đầu-đề là «đàn bà mà cũng lôm thôi xấu».*

Cứ như câu ấy, thì thôi xấu riêng để cho đàn ông hay sao? (*ngon bát phê bình chẳng muốn phê-bình chi tới những thói sự nhỏ-mọn làm gì, song vì nghe quá trái tai nên nhắc lại cho thuật-giả rõ*).

— *Cũng số báo ấy, bài «sự-tình của hương-chức làng» có một đoạn rằng: «.... phạt đông trăng lỏ đầm mỗi dọc, lại cũng có nhiều vị lập phe-đảng hiếp-đáp dân-tình, lại lo lập quyền riêng cũ-đảng chức việc nhỏ, chẳng lựa người trạch cũ trạch nhơn tri tài; hễ có phe-đảng thì cũ, chẳng luận dốt, hay chữ, thượng-hạ tôn-ty, nhiễu điều bức quốc, vì xa quan nào rõ cái bại-lộ cơ-quan đâu?»*

Tác-giả đặt câu như người nói cà-lăm, trong một câu trên vừa nói «*chẳng lựa người trạch cũ*»; kế lại nói «*trạch nhơn tri tài*» thế có phải tứ đã luẩn-quẩn lời lại trùng-điệp không? Đến như câu: «*xa quan nào rõ cái bại-lộ cơ-quan đâu?*» Thì có lẽ tác-giả không hiểu nghĩa chữ «*bại-lộ cơ-quan*» ra sao! «*Bại-lộ cơ-quan*» ý nghĩa là: «*phát-tiết sự mầu-nhiệm*». Vậy mà tác-giả nói «*xa quan nào rõ cái bại-lộ cơ-quan đâu?*» thì còn ra ý-nghĩa gì nữa.

— Trong bài ấy lại có câu: «*nhà cửa vượt đằng đồ chơ lợp*». Không hiểu tác-giả muốn nói gì, mà kẻ phê-bình nầy đọc mãi nghĩ mãi cũng không hiểu gì là gì cả.

— *Lục-tỉnh tân-văn số 1878 ra ngày 14 Novembre 1924, bài «cũng bà hay là cũng ông?» có câu rằng: «để cho một thầy nào đó đặc hai ba cục ngọc oan ương».*

Tác giả muốn chỉ «*ngọc oan-ương*» là mi-nhơn phải chăng? Nếu thế thì lầm rồi! «*Oan-ương*» nghĩa là chim oan chim ương; hai con nầy: một con trống, một con mái, thường hay đi cùng bay, cho nên người ta thường ví vào vợ-chồng. Vậy mà nay tác-giả đến hạ-bút nói «*đặc hai ba cục ngọc oan-ương*», «*oan-ương*» mà là cục ngọc ư?!

NAM-KIỀU

Các nhà buôn ta nên ghé mắt

Xin các nhà buôn nước ta xét lại rằng sự buôn của ta đối với người Tàu kém xa chừng nào. Người Tàu sang buôn bán ở xứ ta rần rần rộ rộ như vậy mà họ còn lo sợ cho cái địa vị họ còn không vững vàng, xem một bài *Cổ-động thương-nghiệp* trong báo Hoa-kiều của người Tàu ở Cholon thì đủ rõ cái cuộc cạnh tranh thương nghiệp của họ là dường nào. Tôi dịch ra sau nầy cho đồng-nhơn ta xem xét.

«Lâu nay người Trung quốc chúng ta hằng chăm về nghiệp buôn, nhưng mà xét lại món đồ chế-tạo của ta bị tiêu thụ ra ngoài kém thua các nước bội phần. Xét ra có sáu cái nguyên-nhơn:

1° Tư-bổn ít, có một ít nhà giàu có thì tự mình kinh dinh một sự nghiệp riêng; làm ra một vật gì, chỉ muốn thâu mối lợi trước con mắt cho mau, vậy thời thế nào mà được hoàn mĩ.

2° Sự dùng người không đáng, phần nhiều trong nhà buôn hay dùng những vị công-tử ăn chơi, không kiếm phương trù nghĩ, ấy cũng một cái khuyết điểm của ta.

3° Không hiểu thời thế; như trong khoản về năm giặc giả Âu-châu, ấy là chánh cái dịp nhà buôn ta vận động, vậy mà nhà buôn ta điềm nhiên, để cho Nhựt-bổn họ thừa dịp ấy mà họ lấy lừng quá sức. Nhà buôn ta có đôi nhà cũng muốn chen vai trong lúc ấy, song lại phải một cái tánh hay eo-xách cho nên phải bị chúng đè mà trở lực đi...

4° Cái hạng người mà chuyên về chế-tạo đồ là những hạng người thường, cho nên chế-tạo được mà phải mua mấy mốc ngoại quốc mà dùng cả, còn những người đi du-học ngoại-quốc thì không

Hãy hút thuốc chưa vấn và vấn rồi hiệu

CA-LOP

vì mùi đã ngon mà lại không sanh bịnh

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

Đồ âm công kiểu văn minh học đạo khiên hoặc đi xe hơi cũng dạng của Huỳnh-tri-Phú đã chế tạo ra hơn 10 năm rồi lục châu đều biết tốt và đẹp nhứt trong nước Annam, nay dọn để cho mướn tại Cholon đường Cây-mai số nhà 33 và 33 bis cần dùng xin đánh dây thép hoặc gởi thơ nội trong một ngày sẽ có đồ đem đến tận nơi chờ bằng xe hơi không trễ, giá từ 100$00 sắp lên sẽ có đồ đi xứng đáng

chú ý về nghề chuyên-môn làm máy mộc bao giờ; tưởng cũng là một sự thiệt hại.

5. Đồ chế tạo ta tuy bền bỉ hơn đồ ngoại-quốc, song đồ ngoại-quốc làm ra đều có cái văn-hoa ở bề ngoài, làm cho người mua xem mà thích ý. Còn đồ chế tạo ta coi thô kịch không có vẻ vàng, thành ra khó vừa lòng khách lắm.

6. Xứ Thượng-hải là cái nguồn tiêu thụ đồ chế tạo của nước ta, vậy mà các nhà buôn ta không do đó mà lập một cuộc đại-thương, tích trữ hàng hóa, ta lại chạy sang nước khác mà lập thương trường, chịu cái điều-ước hạng-chế của người, còn xứ mình lại để cho người ngoài nắm cái quyền lợi đại-thương, ấy cũng một điều thất trí.»

Nhà buôn Annam ta ơi! Thấy chưa? Người Tàu đã có cái tánh nhẫn nại, có cái gan mạo-hiểm, lại có phần hiệp tư-bổn hơn ta nhiều, vậy mà họ còn lo còn sợ sự dinh thương của họ không phát đạt, họ bàn luận một cách chánh đáng như thế, để cổ-động các nhà buôn; còn ta mới sao đây? Hay là lanh quanh lẩn quẩn nội trong nhà, ai lo phần nấy, kiếm được bữa nào hay bữa ấy; để mối lợi nhà cho kẻ ngoài đến giành giựt sao?

TÙNG-LÂM

Lời rao cần kíp

Kính kiếu lỗi cùng chư thân chủ, nhơn vì năm nào tôi in lịch cũng do theo lịch của hội Thánh song rất năm tôi đây lịch hội Thánh in lộn hết một ngày nên thành ra ăn Tết nhằm ngày 25 Janvier 1925. Vậy xin chư thân chủ đọc lại là ngày 24 Janvier 1925 mới đúng. Sự lộn ấy cũng bởi năm nay (ất-sửu) tháng 11 thiếu mà in lộn đó.

J. NGUYỄN-VĂN-VIẾT.
Đốc thủ.

Bà hỏa xuống tàu Paul Lecat

Sớm mai thứ bảy lối 11 giờ, lúc thầy thơ giúp việc bên Nhà-rồng sửa soạn ra về, thình lình nghe dưới tàu Paul-Lecat đồ kiến vang tai cho hay rằng bà Hoả đến viếng tàu ấy.

Bắt đầu bà đến viếng mấy cái kho trữ bố, dầy dôi, dầu sơn và các món lặt vặt cần dùng dưới tàu để ở dưới hầm phía đằng trước mũi. Bà đi đến đâu lửa khói bay theo đến đó, làm cho một vừng ngul ngút lửa đỏ khói đen, ai xem thấy cũng hãi hùng, lo cho hàng hóa dưới tàu sao cũng mắc tay bà thiêu hủy.

Lúc ấy M. Guillon, Agent général des M. M. liền kêu dây thép nói mà cần cứu cứng các nơi, trong giây phút vòi rồng Cholon — Saigon chạy tới như bay, hiệp lực với vòi rồng của mấy chiếc tàu nhỏ dân dưới sông, áp nhau tưới nước.

Bà hỏa biết việc không êm, chắc thấy bà thủy mạnh thế hơn, nên lớn thăng thiên mất biệt.

Sự hư hại tính cũng chẳng bao nhiêu, và tại ai mới bà hỏa xuống tàu, người ta đang tìm cho ra duyên cớ.

CUỘC NGHĨA QUYÊN
GIÚP TRUNG-KỲ BỊ BÃO LỤT

M. Phan văn Hiệp, Thông phán sở Thương chánh Saigon.	2 00
Personnel indigène de l'Arrondissement de l'Ouest des Travaux Publics Saigon.	14 50
Amicale des Tonkinois en Cochinchine.	20 00
M. F. Ng. phụng Chiểu, Nghiệp chủ ở Caitâuha Sadec	
Ông Nguyễn đức Huấn 58 rue Pellerin Saigon	1 00
Nguyễn văn Cần, Thomas, Commis à la Mairie de Saigon en retraite, Tri-Huyện honoraire.	5 00

Cầu xin quan trên xét
Sự thực-tế của Giáo-làng và Trợ-giáo
Cách đối đãi của Hương-chức

Cách chừng mười mấy năm rồi Nhà nước nghĩ vì nơi thị tứ đều có trường học, còn nơi thôn quê thì không có. Nên mới bày ra cất trường làng để mở mang cho con nít và khỏi thất công đem đi xa, tốn hao vô ích. Thật quan xét rất kỹ. Vì nhà giàu có thì chẳng nói chi, còn kẻ nghèo thì phải ở nhà đành chịu dốt, vì sự đem con đi học thì phải có nơi dặng gởi gắm cho nó ở và mướn nấu cơm cho nó ăn. Mà nghèo rồi mới lấy chi; thôi đành chịu dốt. Bởi cớ ấy nên quan cho phép làng xuất công nhơn dựng cất trường học và sai Giáo làng và Trợ-giáo dạy dỗ trẻ em cho thông hiểu quốc-ngữ và tính toán, hầu sau có ra làm làng hoặc may có bổ ích chút nào chăng? Nào dè ơn chẳng có, lại lấy ân làm oán. Nên có một làng kia, quyền quá đỗi, nào khi đám giỗ cùng đám cưới ngồi nằm ba ông Hương có chén vào, thì bắt qua chuyện giáo-huấn nói thế nầy thế kia nặng nhẹ thầy giáo rồi lại nói giữa đó hội rằng: «Làng ta muốn cho ở thì cho, bằng không thì liệu nữa tờ giấy là đủ rồi»!

Ôi! mình làm hương-chức trong làng, bổn-phận là phải tán-thành sự giáo-dục trong làng mới phải, mà nay hương-chức như thế thì còn trông mong nổi gì!

Mà dầu cho có phe đảng, có thế lực đi nữa cũng phải theo lẽ phải mà ở đời, chớ nói gì sự không nói có, sự có nói không, quan nào hay biết chi đâu, cứ y theo phúc-bẩm là đủ tin rồi, thì hại cho người ngay là dường bao! Vậy nên giáo-chức có làm mất lòng một người nào thì đồng rủ nhau cho đủ bàn hội-tề, kiếm thế nầy chuyện kia, mưu kia kế nọ, mà làm hại cho đặng mới nghe. Ở đời biết sao cho vừa lòng người được. Người thì vậy kẻ lại khác biết sao mà tùy theo. Nên chi, sự rắc-rối thường xảy đến mất, cần xin Chánh phủ sửa sự tùng quyền lại và trông nom cho thế nào để được yên tâm dạy dỗ đoàn con nít, khỏi phải cái khổ «một cổ đôi ba tròng!»

Nguyễn-tùng-Lương,
cựu Trợ-giáo,
Phong-điền.

Lời phê-bình. — Sự giáo-dục nước nhà đang buổi phôi-thai, các viên giáo-chức thiệt có một cái trách-nhiệm rất nên quang-trọng, song ở nơi thành-thị thì trông ở các quan; ở nơi thôn ổ thì trông ở các chức-dịch; hết sức đôn-đốc và tán-thành thêm vào. Nay cứ như bức thơ gởi đến trên đây, thì đủ biết cái thái-độ của phần nhiều bọn điền-hào rất nên lộng-ngược khá-ố, mong rằng quan trên để mắt tới mà trừng-trị đi cho.

Than ôi! Vận-mạng quốc-dân quang-hệ ở giáo-dục, Chánh-phủ còn hết lòng săn-sóc, mà tự quốc-dân lại còn những thói như thế, cái tư cách của người mình thiết cũng kỳ thay!

NAM-KIỀU

Lời thiết yếu ngỏ cùng độc-giả chư-tôn

Chư tôn có lòng tốt nhận xem tờ báo ấy là ơn, còn việc trả tiền đặng sắt sẵn ấy là nghĩa. Làm người mà xử trọn ơn nghĩa thì trên thế nầy còn gì qui hóa bằng. Vậy kính xin qui vị — hoặc mới mua, hoặc mua cũ mà hết năm đã lâu — hễ có giấy nhà thơ mời đóng tiền hoặc có người đến trình biên lai mà thầu xin nên lòng cho số bạc thì bổn báo rất thâm cảm thạnh tình.

Đã giúp, giúp nhau cho trọn nghĩa
Đồng-bào ta vẫn sẵn lòng nhơn
Vậy xin gởi đóng cho mau với
Bổn quán đồng nhân rất cảm ơn.

B. Q.

Hài đàm

Cũng người một hội
một thuyền đâu xa!

A. VÀ B.

A. — Anh đi đâu hôm nay không gặp?

B. — Ừ, năm nay đi kiếm, mà không ra tiền, mắc trời có trăng, làm ăn không được, đi bậy chơi, chơ tối trời may có kiếm đặng cung chăng, còn chú mầy đi đâu?

A. — Ừ cũng như, cũng như anh vậy.

B. — Còn chú xách cái gì đó vậy?

A. — Cái túi của tôi xỉ được.

B. — Được ở đâu, túi lớn sao không đây?

A. — Bữa tôi đi Cholon đi qua khỏi cái dinh quan Tham-biện, rồi lại cái đường gì đó tôi không biết tên, tôi thấy cái xe hơi, chạy tới căn nhà đó đậu mà tôi cũng chẳng biết nhà ai, tôi đi chơt tới đứng coi, thấy có một ông bận đồ tây tác chừng 50 tuổi, trên xe bước xuống có cầm ba ton đi thẳng vô nhà, kế có 2 tên lính khiên một cái rương gì theo sau song làm rớt một món đồ mà không hay rồi xe vụt chạy, tôi thấy không ai, lại lấy coi té ra là một cái túi thiệt lớn.

B. — Cái túi lớn quá cũng khó làm ăn túi nhỏ thì lẻ cho mình hơn.

A. — Nầy tôi tính vầy được hôn.

B. — Tính sao nói nghe thử?

A. — Để mình đem lên thầy Cai-tổng mình ở đó dưng cho thầy được hôn?

B. — Được đa! may ra được thưởng đây.

A. — Không cần thưởng làm gì, để mình cần thân, sau mình có mắc việc gì nhờ thầy cứu còn hơn, thôi bữa nay mắc việc, bữa khác sẽ nói chuyện, rồi xách cái túi riết một hơi lôn tới nhà thầy Cai, vô nhà gặp có thầy ở nhà, xá một cái, đứng hầu.

Thầy Cai. — A mầy là thằng gian-tham, bữa nay mầy tới có việc chi, tao đã biểu mầy phải bỏ cái tật gian tham, xấn lấm đa, tao hay coi nhựt trình thấy tới nào cũng có nói việc ăn trộm ăn cướp, móc túi giựt đồ nên tao ghét ngừ gian tham lắm, mầy phải bỏ đi, đừng gian tham nữa mà tao bỏ tù đa!

A. — Dạ bẩm thầy tôi đã bỏ, tự hồi sớm mới tới bi giờ tôi không có đi ăn trộm mà cũng không rình nhà nào hết.

Thầy Cai. — Ừ, còn mầy đi đây việc gì? Có chuyện gì không?

A. — Dạ bẩm thầy tôi mới xỉ được cái túi không đáy đem dưng cho thầy.

Thầy Cai. — Đưa tao coi! ở đâu mầy được?

A. — Bẩm thầy, bữa tôi đi Cholon đi qua cái đường gì đó tôi không biết tên, có một cái xe hơi, tôi đi vừa tới thì xe vừa đậu trước nhà nào đó tôi không biết, có một ông bận đồ tây trên xe xuống có cầm ba ton, đi vô nhà, kế 2 người lính khiên 1 cái rương theo sau làm rớt cái túi, xe hơi vụt chạy, tôi thấy không ai tôi lại lượm, rồi kế tôi nghe xe kéo nó nói chuyện với nhau, ông đi xốt trong làng vì sớm mà tôi không dám hỏi là ông nào, xin thầy nhận gọi làm một cuốt lòng thành của tôi, cái túi làm bằng mủ thung theo kiểu kiểm thời khéo thiệt!

Thầy Cai. — Ừ mầy có lòng tốt, cám ơn, cái túi nầy vừa lắm, tao xài được, chớ mầy xài sao được!

A. — Dạ bẩm thầy, tôi và tôi thầy cũng như nhau! Nhưng thôi thầy xài trước đi cũng được!

LÊ-HỮU-CANG, Cholon

Hỉ tín

Mới nghe tin ông Đặng-vi-Chánh, đốc cử làm Hương-chủ làng Châu-hưng tỉnh Soctrang. Ký-giả không muốn dùng lời «tán-tụng hảo-huyền» để mừng ông, mà chỉ xin mừng cho dân Châu-hưng đã được một người đáng làm đại-biểu cho dân.

NAM-KIỀU.

Hay tin M. Trương-bá-Tố tại Cần-giờ, đến ngày 14 Janvier 1925 nầy sẽ làm lễ thành-hôn cho lịnh-nam là Trương-bá-Sô, Secrétaire Magasins Charner Saigon. — Ký-giả vì tình hữu-nghị, gởi có mấy lời chúc cho đôi tân nhơn được một nhà vui-vẻ.

Hay tin ông Nguyễn thanh-Sự điền chủ tại Cái-tàu-thượng, mới gả con gái là Lê-thị-Chẩn phối-duyên cùng M. Lâm-văn Hỷ Giáo-tập Nha-mân Sadéc. Ký-giả gởi có mấy lời chúc cho đôi tân nhơn được vui vợ vui chồng và gái tốt rể hiền gia-đình hạnh-phước.

THANH-TRƯỚC.

Cuộc Bắc-du
CỦA MẤY ÔNG TRIỆU-PHÚ NAM-KỲ
(*Hội chợ Hà-nội năm 1924*)

Hay rằng cuộc tráng-du Bắc-kỳ của mấy ông triệu phú Nam-kỳ, để-huế ra chơi xứ Bắc trong kỳ Hội chợ Hanội có lắm đều phải để làm gương.

Hội chợ Hanội khởi từ năm 1918, nhà đại biểu Namkỳ đã có lắm người du lịch, một để quan sát cho biết nhơn vật xứ Bắc ngày nay tấn hóa ra thế nào; hai nữa du lãm cho biết những dấu xưa tích cũ của tổ tiên lưu để mấy ngàn năm, mà nhứt là gây nên mối cảm tình Bắc Nam cũng là một nòi một giống.

Năm nay lại có mấy ông triệu phú ta trong nầy, có lẽ cũng trọng vì chữ nghĩa ấy, không nại hải đạo xa xuôi đường trường hiểm trở, cùng nhau để huế ra Bắc, trước viếng quê xưa đất cũ, sau nữa đại-biểu cho xứ Namkỳ cái phương diện về đường giao thiệp ở giữa thời kỳ mật thiết về chữ nghĩa ái-quốc ái-chủng.

Vậy tòa soạn chúng tôi sẽ lấu lược đăng lên tất cả cuộc tráng-du của mấy ông triệu-phú trong kỳ nầy, để đồng-bào ba cõi được rõ cái mục-đích du lịch của nhà triệu-phú ta từ đây là thế nào, tưởng cũng nên ghi để làm gương vậy.

D.P.T.B.

HOTEL D'ANNAM
Nam-Việt Khách-Lầu
N. 77 à 81 Boulevard Charner
9 à 15, Rue Carabelli
Đường Kinh-Lấp, đường Carabelli
SAIGÒN
HUỲNH HUỆ-KỲ, Chủ tiệm

Kính cùng Quí-khách rõ: tôi dọn một tiệm ngủ hiệu là HOTEL d'ANNAM (*NAM-Việt Khách Lầu*) phòng rộng mát và sạch sẽ lắm, cũng có dọn phòng ở từng dưới đất được cần tiện Quí-khách, xin Quí-khách thừa dịp đi Saigon đến tiệm tôi mà nghỉ lấy làm thong thả lắm.

Lại tôi mới mở thêm một giải phòng ngành rất mát mẻ tại đường Carabelli, trước nhà hàng Lương-Hữu từ số 9 đến số 15.

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Cẩn khải.

Cáo bạch

Kính tỏ cùng quí khách rõ: Vã khi tôi mới khởi sự làm nghề đưa xe-hơi đây, là bởi tôi thấy hãng xe trước nó hủy bạc bộ-hành chúng ta nhiều đều khó nhịnh, cho nên tôi phải hết lòng lo lắng trừ cái hại ấy.

Kế đó có một người Annam ở Vĩnh-long ra kế nghiệp làm nữa thì tôi muốn nghỉ đặng kiếm công việc khác mà làm. Một là cho khỏi tiếng người ngoài chê cười rằng bọn Annam tranh lợi cùng nhau, hai là nhiều xe thì phải có nhiều sự rủi ro cho bộ-hành, mà nghỉ không đặng, là bởi chuyện tôi làm ra đã nhiều rồi, không lẽ bỏ cái huyết bổn, nên phải nhắm mắt làm luôn.

Phần nhiều người Annam hiểu rõ thì gọi tôi là không quấy. Còn người ngoại-quốc dòm vô tủi cười rằng: Đồng-bào trong xứ tranh lợi với nhau. Bởi vậy ngày nay tôi suy nghĩ hết sức mới hồi tâm, rút xe hết vô hãng, đóng cửa đến ngày 1er Janvier 1925 đi thơ cho Nhà-nước nơi đường *Ba động Plage, Trà-cú, Đaidu, Tiểu-cần, Mạchắc, Ấtsách, Tânnan* vâm. Chạy đường giữa khác như xe thơ ngày trước.

Còn đường *Saigon Cantho Vinh-long* tôi nhường lại cho chủ đó đi nơi tôi phải tỏ cho Quí Khách rõ, cho không có đều nào khác nữa.

Sao kính.

NGUYỄN VĂN KIỆT

Lòng muốn

Chư qui vị nào có xe hơi nhỏ hai cho ngồi, muốn đổi xe hơi lớn đi cho rộng xin đến tại tiệm xe Trần văn Hiệp đường Mayer số 4. Xe hơi hiệu Renault kiểu 1922 mấy mới nệm muối đến khí cũng đồ phụ tùng ở năm xin mời đến tiệm tôi mà thương nghị việc đổi.

TRẦN-VĂN-HIỆP.

Cuộc mua bán của Annam

Chư quí-vị cất nhà mới, hoặc sẽ có đám tiệc lớn hay là muốn dọn dẹp nhà cửa cho ngày-ngà, thì nên đến tiệm *Vĩnh Tân* «Bazar Moderne», ở số 38, Place Gambetta, chợ cũ Saigon, mà mua đồ. Tiệm nầy của Annam ta bán đủ các vật dụng chưng dọn theo kiểu mới, đồ đã tốt mà giá rẻ hơn các nơi. Như muốn mua đồ để kỷ-niệm cho thân-bằng quí-hữu trong khi có lễ-tiệc hoặc cho người của mình cũng chơ quên đến tiệm «Bazar Moderne».

Ở đó còn bán nhiều thứ khác: [illegible] áo chemise, faux-col, cravate, [illegible], régate, mouchoir pochette, khăn [illegible] thiên thư gì, có thư chemise coi đẹp [illegible] từ 1$ 50 một cái.

Lại mới lấy, tiệm Vĩnh Tân có hơn [illegible] đồng hồ [illegible] rất tốt. Thứ cần [illegible] giá 25 đồng.

Tiệm chúng ta [illegible]

TRAN-LONG
TIỆM ĐÓNG GHẾ MÁY
BOTINIER
Réparation des Raquettes
Rue Turc n° 14
SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồng có một nghề làm giầy máy theo kiểu Hồng-kông, giầy dài, nghề đóng ghế ngồi, lớn có nhỏ có, đủ thước, đi dang rất khéo rất đẹp. Có sửa vợt máy, đồ đánh trái lang: giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin Liệt-vị đến chơi: vui lòng tiếp đãi.

Trần Long, Cẩn bạch

Nhà làm nón Lê-v-Chân
MOCAY (Ville)

Kính cùng qui khách đặng hay, tiệm nón của tôi nghỉ mấy tháng nay đặng sắp đặt công việc làm lớn hơn khi trước. Nay tôi kiến sự làm lại một cách rất kỹ lưỡng và tính giá nhẹ hơn khi trước cho đẹp lòng qui vị mua sắm. Vậy xin các vị thân chủ cả tưởng tình cố cấp giúp bạn đồng bang được tấn bộ rất cảm tình.

Mandat cùng là thơ gởi hỏi đều chỉ xin gởi cho M. Trần-bửu-Thế, Commerçant à Mocay (Ville).

Kính cáo.

FABRIQUE DE CASQUE
FANTAISIE
Vente en gros et détail
GRAVURE
sur
MÉTAUX
et
MARBRE
TRAN-DUY-BINH
88 đường Guynemer (đường d'Adran cũ)
SAIGON
— TIỆM LÀM NÓN ĐỦ CÁC THỨ
Bán sỉ và bán lẻ
Khắc các thứ con dấu bằng đồng, bản đồng, và bằng đá cẩm-thạch

Ba lông, giày đá banh, vợt đánh trái lang, bao tay đánh rổ v. v.
Sports DUCIM
Vòng đeo trừ nhức mỏi gân cốt.
B. DÉCALOM
96, Bd. Charner, Saigon

TIỆM BÁN ĐỒ NỮ-TRANG
H. Humbert 78 đường Bonnard Saigon

Đồ nữ trang bằng vàng «Fix» và bằng bạc
Đồng hồ đủ kiểu hiệu «Japy»
Máy hát nói và đĩa hát hiện «Opéra»
Muỗng nĩa và dao bàn chạm kiểu lạ
Ly ve đựng nước pha lê.
Chén đĩa, tách bằng kiểu thiệt tốt
Đèn tạ đăng, bình bông và đồ chưng theo tủ đủ kiểu.
Đủ các đồ dùng theo cuộc đi đường và cho mấy cuộc thể thao

TOUS ARTICLES
D'HYDROTHÉRAPIE
JACOB-DELAFON & Cie
Baignoires
Lavabos
Appareils divers
Glaces encadrées ou non
Bisautées ou non bisautées
Demandez à L. JACQUE & Cie
Seuls Agents

Hòn-An-Lữ-Quán
89, Rue Georges Guynemer
89 — Saigon

Phòng ngủ mới cất rất đẹp và tinh khiết, lại có 3 cái nhà thính để quí-khách thưởng-nguyệt ngâm-thi. Trên lầu tư rất nên mát mẻ. Xin chư quí-hữu có dịp đến Saigon, hãy có đến một phen thì rõ.

Bổn Chủ-Nhơn
VƯƠNG-NHỰ-TỪ phi lộ

THI-THƠ'
Tiệm thợ Bạc
NGUYỄN-VĂN-THƠM
Bijoutier, ancienne Maison de Nguyễn-văn-Giáo
N° 13 rue Sabourdin Saigon.

Kính cáo cho quí ông quí bà rõ: Nguyễn-văn-Giáo, đã qua phần rồi. Nay tôi là Nguyễn-văn-Thơm và em kế nghiệp cũng làm đồ nữ-trang theo kiểu kiểm thời, những là: trâm, chuyền, xiềng, chuỗi, bông tai, nút áo, vàng đôi, kiềng, nơ bông, nơ đặt, đồng chiếu v. v. Đồ thợ theo kiểm thời cũng như ngày trước vậy.

Xin quí ông quí bà, muốn đồng món chi xin đời gót đến tiệm tôi, hay là viết thơ mà gởi cho bổn hiệu, thì tôi cũng hết lòng theo ý quí ông quí bà đồng món chi thì tôi cũng hết lòng cẩn thận mà gởi đến cho quí ông quí bà đồng.

Kính cáo NGUYỄN-VĂN-THƠM
Bijoutier 13, rue Sabourdin SAIGON

TRỒNG RĂNG
[illegible]
Đường Chasseloup Laubat
số 186
[illegible] rất tinh tế.
Trồng răng bằng sành và răng vàng

TẠI HIỆU **"NHÀ DỎ"**
(Tiệm ngành của hiệu «CHÂN-THỤY» Hanoi)
72, Boulevard Bonnard. — SAIGON (gần Chợ-mới)

Chư-tôn muốn chưng phòng khách và phòng ngủ cho hâu lộng, nên mua một tấm khảm (tapis) dệt bằng cói xe (jonc retors) của một nhà kỹ-nghệ lớn ta chế ra, ròng bằng nguyên-liệu và tay thợ Annam.

HÃY ĐO NƠI HIỆU "CHÂN-THỤY"

Lại còn đủ thứ đủ kiểu khảm vẽ màu tốt đẹp, tùy ý chư-tôn lựa đùng. Hiệu nầy cũng có chế ra thứ vải để may mùng, khổ rộng 2 m. 20, vừa cho bề cao giường nằm, Nam-kỳ ta gọi là «*Vải mùng Chân-Thụy*» đánh tiếng lẫy lừng hơn 8 năm rồi.

GRANDS MAGASINS CHARNER

(Sạt-nẻ đại thương-cuộc)

Góc đường Bonnard và Charner

NHƠN DỊP CẬN NGÀY TẾT

Từ ngày thứ hai 12 Janvier sắp lên

Có đồ bán đồ kiểu nhiều lắm

ĐỒNG HỒ — ĐỒ BẰNG BẠC

VỀ GIÁY BÁN ĐỒNG-HỒ

"JAY" là Vua cả các thứ đồng-hồ rẻ, kiểu thường *Classic* mặt trắng 37 fr.
— — mặt sáng lúc trời tối .. .. 48 fr.
Đồng-hồ nhà để đi đường. — Đồng lắng, kiểu cắt mặt, chạy 15 ngày, chuôn rẻ, đựng trong hộp tốt bằng da, Rẻ nhứt .. .. 150 fr.
Đồng-hồ kiểu lạ. — Toàn bằng cẩm-thạch kiểu cửa võng, nguyệt nhọn đầu, cao một tất rưỡi .. .. .. 50 fr.
Đồng-hồ bác gióc. — Nhiều màu đẹp lắm, kiểu mới chế khéo lắm. Xưa nay chưa đâu có .. .. 40 fr.
Đồng-hồ treo màu biệc. — Vẽ con cò vườn vườn nhiều màu, hiệu Japy... 50 fr.
Đồng-hồ treo quít bằng nickel. — 18 lignes, máy cylindre. Rẻ lắm bỏ qua rất uổng. .. .. 25 fr

VỀ GIÁY ĐỒ DÙNG BẰNG BẠC

Bộ đồ Lò-nhi thập lục. — Nâm mâm 1 bình trà, 1 bình cà-phê, 1 bình dường, 1 bình đựng cà-rem, 1 cái mâm xi bạc chất lắm, giá .. 475 fr.
Dĩa quả từ Lò-nhi thập lục. — 4 trụ xi bạc chất lắm, cái dĩa trên bằng thủy-tinh chạm .. .. 75 fr.
Bộ đồ hors-d'œuvre Lò-nhi thập lục. — Đựng 4 món, cô quai, xi bạc chất lắm ngăn bằng thủy-tinh, giá xưa nay không đâu có. .. .. .. 75 fr.
Bộ đồ uống rượu Lò-nhi thập lục. — Xi bạc chất lắm, 1 cái mâm và 6 cái ly, giá rẻ một lúc nầy thôi .. .. .. 14 fr.
Bình chưng hương — Xi bạc chất lắm, cao tác hai .. .. 20 fr.

Một tủ *đồng hồ chạy điện* "*BULLE CLOCK*" nhiều kiểu lắm. xưa nay không đâu có, chạy năm năm, bảo kiết trong toa
Giá rẻ nội hội nầy từ 650 quan trở xuống tới 275 quan
Ai muốn lựa giá nào kiểu nào tùy thích

Bổn hiệu xin nhắc như quí vị đến mua rằng: Cái hồ bán kiểu đeo con mắt thì có một vị chuyên-môn Langsa cai quản, nên thầy thuốc cho bịnh con mắt có ra toa [illegible] thì đều [illegible] y vậy không sai.

Hãy thừa cơ hội bạc tu đang cao giá mà mua đồ kẻo uổng
HÃY ĐẾN XEM CÁC KỆ CHƯNG ĐỒ BỐN HIỆU

Điện-tín : MAGCHARNER — Điện-thoại { Nói lại sở quản-lý số 143 / Nói lại sở buôn-bán số 540

Thùng thơ số 528

SOCIÉTÉ INDUSTRIELLE DE VINH-HOI

Bureaux : [illegible] Charner — Saigon

[illegible] GẠCH MỚI VẼ [illegible] VĨNH HỘI

Hỡi người Annam

Nếu Chư-tôn muốn [illegible] gạch thì Chư-tôn [illegible]

Vì sự chế tạo [illegible] một lần thì thấy lớn [illegible]

Vì lẽ [illegible] hơn [illegible]

Vì thứ gạch nầy xây [illegible] tô thêm nữa

Vì gạch nầy [illegible] toàn bằng [illegible] nên tốt lắm, đã lớn mà lại dày hơn.

Nếu Chư-tôn muốn [illegible] gạch có màu thì bổn hiệu sẽ hết lòng làm cho vừa ý Chư-tôn.

Vậy hãy mau mau đến mà thương nghị cùng bổn hiệu hay là gởi thơ cho bổn hiệu, thì bổn hiệu sẽ hồi âm lập tức

CHỦ NHƠN.

XƯỞNG THỢ MỘC CHẠM VÀ GẮN CỬA

M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA

xưởng tạo năm 1900

Xưởng chánh tại LAITHIÊU (THUDAUMOT) Quai E. Ouvry
Đường mé sông chợ đi ra

TIỆM NGÀNH CỔ THỨ ĐỒ MÓN

1° Tại *Mỹtho* đường mé sông, nơi bến tàu và xe-hơi; 2° Tại *Cầnthơ* đường mé sông, ngay cửa tàu của khách-trú; 3° Tại *Tràvinh* đường cái, ngay Tòa-bố; 4° Tại *Rạchgiá* đường mé sông, nơi bến tàu.

Xưởng nầy có đóng cửa đủ thứ bàn, ghế, tủ, võng, đều đóng toàn cây danh-mộc như: Trắc, Cẩm-lai và Gõ mà chế tạo nhiều kiểu khéo lắc, thợ làm thật là tinh-xảo, không hề giả-dối. Bấy lâu danh tiếng, được chư quí vị bào gia khen ngợi về sự kỹ-càng chắc-chắn rất vừa lòng.

Kính mời quí khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẽ lấy lòng tiếp rước và hồi âm liền.

Mandat và đây thep (thư đi) : NGUYỄN-HIỆP-HÒA, *Laithieu*.

TÂN TÀN HIỆP THÀNH

Ở tại đường Viénot số 40 ngan chợ Saigon mới

HUỲNH-VĂN-NHUNG, kế-nghiệp

Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời, làm đã mau mà lại khéo, lại có làm ô ăn trầu có chưng bằng đồng xi ni-kên (Nickelé) qui khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.

Đồ làm rồi sẽ gởi lập tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUỲNH-VĂN-NHUNG, cẩn-bạch.

NHÀ BƠN MÀU XANH, TẠI ĐƯỜNG *Bonnard số 90, Saigon*

LÀ TIỆM

DÔNG-NAM-MỸ

Chuyên khắc các thứ cọc đến bằng đồng, đồ thờ đồng giày tây giày ta, đồng ống điếu bá, cọc nắt, đồ kiểu; nón FEUTRE hiệu tây mới lại nhiều kiểu khiến mắn, bán buôn, bán lẻ, và các thứ TRÀ LÀU-XUÂN, NINH-THÁI, LIÊN-TÂM ở LONG-XUYÊN và SAIGON. Cao Lộc-Thiác gia đường [illegible] thuốc phân trừ bịnh [illegible] rất công hiệu, xin mời quí khách chiếu [illegible]

Các thứ hàng của bổn tiệm [illegible] giá thiết [illegible]

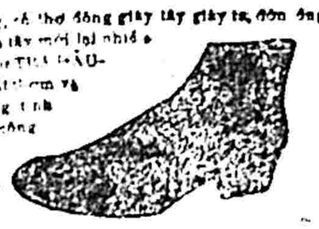

ĐÔNG-PHÁP THỜI-SỰ

SAIGON

GIÁ BẠC

Kho nhà nước	10 f.	40
Đông-pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine)	10	40
Trung-hoa Công-nghệ Ngân-hàng Banque Industrielle de Chine)	10	40
Hongkong et Shanghai	10	40
Chartered Bank	10	40

GIÁ LÚA GẠO

Mỗi bao một trăm kilos chở đến nhà máy, tính luôn vỏ cả bao nữa:

Lúa Vĩnh-long	5	8	15 tới	5 8	25
Lúa Gò-công	5	40	—	5	50
Lúa Bài-xâu	5	55	—	5	65
Lúa Bắc-liêu	5	65	—	5	75
Lúa Cao-man (trắng)	4	90	—	5	00
Lúa Cao-man (đỏ)	5	34	—	5	44
Giá ấn định tự	4	88	—	4	98

CHA CHỒNG ĐỘC ÁC

Tôi tài sơ học nông, khuya sớm tu trì, mộ phật dâu dám chen vào đám đông người cũng không dám khoe tài hay sức giỏi, cũng chẳng ưa đem sự người bày câu chuyện

Song thấy hạng người độc-ác nên phải tỏ bày hầu cho đặng sửa tâm tính người cho khỏi sai lầm đáng trung chánh.

Trong làng Thái Bình có một vị hương-chức tên L... tánh tình sâu độc, thường hay hà hiếp đâu con, hay gạt lấy công người. Nên mới đây tức lòng nàng đâu mới lên tòa đâu cáo.

Số là Lê-thị-Chính là đâu của tên L... ở làm dâu hơn mười năm, có hôn-thú sanh đặng bốn đứa con, mà chồng thì chẳng chút tình thương dày dọa đánh đấu, còn chồng của nàng cũng là trai bất lương không đoái tưởng đến chút mặc tình cha mẹ hà hiếp vợ con. Mỗi ngày cho nàng ăn ở theo hạng tôi tớ. Vậy mà nàng cũng cam bụng chịu chẳng chút ưu phiền. Nay lão già lại đem lòng tàn bạo đánh khảo Thị Chính đến đâu rồi quyết trục xuất ra cho khỏi nhà đặng vui lòng cưới vợ khác cho con. Ai trông thấy cũng ngậm hờn cho hàng người tàn bạo, buồn cười cho kẻ vô tình. Hôn đưa con thơ là đông giống sao chẳng chút tình thương?

Vì ấy nên Thị Chính phải buộc mình dọn đến tòa mà đâu cáo cha mẹ chồng hà hiếp lường gạt công lao và đuổi nàng mà cưới vợ khác cho con

Đương vào bàng tu hành thấy hạng người trong thế gian phải chịu trăm bề thảm não nên phải niệm lại chủ « nam mô » mà ngồi trông quan trên mở lượng hà vuôn mà trừ khử người sâu-độc hầu cứu người thoát vòng lao khổ.

Doãn-Ngự bẩm-tăng

Coi tướng người có tiếng

Trần-kiêm-Tiền tiên sanh người tỉnh Quảng đông ở miếu Thành Hoàng có lời kính cáo chư quí-vị khán-quan xin nhà giám. Tôi coi tới khoa cùng coi tướng số đoán việc nghèo giàu, số mạng, danh phận, chẳng một lời dua nịnh. Xin chư-quí-vị muốn biết sanh tử cùng các việc hậu lai, xin tạm bước ghé vào thì hiểu rõ. Khán tướng định giá. Tôi có người thông ngôn tiếng Annam, lời biện bạch không sai chẳng hề thêu dệt.

Tại đây có cái dầu hình 100 tuổi treo lên bằng giấy và bàn tay thì mới phải là Trần-kiêm-Tiền khéo lắm không phải đồ làm bậy mà ăn tiền; không hay không đăng vào báo.

TRẦN-KIÊM-TIỀN
208, Rue d'Espagne, 208 Saigon

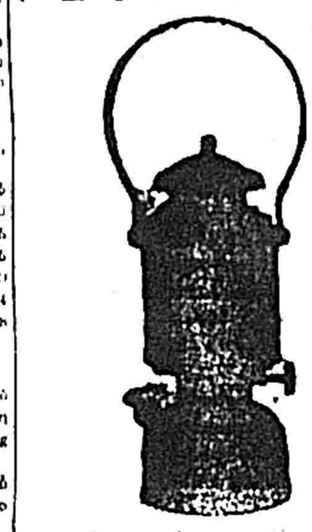

Đèn lòng đèn đứng, đèn treo
Bán tại tiệm

TRẦN-QUANG-NGHIỆM
[illegible], Boulevard d'Espagne Saigon

Càng ngày càng khéo

Anh Hai đi đâu lật đật dữ vậy?

Chào thầy, bữa trước người anh em tôi ở lục tỉnh lên thăm tôi, thấy tôi đội cái nón nầy, ảnh muốn quá, cơ cậy tôi mua giùm, nên tôi đi mua đặng gởi cho ảnh, kẻo ảnh trông.

Nón gì mà quí dữ vậy? anh Hai cho tôi coi thử coi. Chà nón tốt quá nhỉ!

Dạ, đã tốt mà lại nhẹ, vì họ làm bằng cao-su, nên mới nhẹ như vầy.

Anh hai mua tại tiệm nào đây?

Dạ, tôi mua tại tiệm bán đồn tây ở đường Thủ-Đức, số nhà 21, có đăng bảng đăng trước nhà, có vẽ hai cây đồn tây và đề tên chủ tiệm là *Antoine Dam*.

Ở, tôi cũng đi theo anh Hai đặng mua một cái đội chơi, người Annam mình càng ngày càng khéo, coi như cái nón nầy, thì có kém gì nón của người Langsa đâu.

Dạ thưa chẳng những không kém, mà tôi thiết tưởng lại có đâu tốt hơn.

Ở! coi thì tốt thiệt, mà không rỏ: như lúc mình đánh phấn, cũng là hai khi rồi mà mồ hôi có hề chi không?

Dạ, thưa không sao, tôi đã đánh phấn nhiều lần, mà không có, không nhăn, khôn, can chi hết.

Như vậy thì tốt quá.

P. L.

Voulez-vous vous habiller à la dernière mode? — Désirez-vous une une coupe?

AU BON PRIX

Venez chez
LÊ-ĐÌNH-THỨC
Tailleur Tonkinois
108, rue d'Espagne Saigon

Bánh Quốc-Nữ

Hỡi đồng bang!

Tết đã gần đây, có lẽ rồi đây quí ông quí bà quí thầy quí cô, cũng sắm sửa về thăm ông bà, cha mẹ, anh em, vậy cô món chi thảo hơn là mua vài hộp bánh Quốc-Nữ, hoặc mua vài đồng bạc bánh lễ, đem về trước cúng ông bà sau cho em cháu nó mảng, chớ nói chi hồng cam, là món mình đã dùng xưa nay; mộ là mộ món lạ, món của tay gái nhà Nam làm ra.....

Quí ông quí bà ở tại châu thành Saigon, muốn cần dùng bánh hộp hoặc bánh lễ, bất luận nhiều ít xin viết cho tôi một cái thơ để chỗ ở hay là chỗ làm cho kỹ càn, thì nội ngày sau có trẻ đem đến sở làm, hoặc đem đến nhà cho quí ông quí bà dùng, khỏi thất công, lại khỏi tốn tiền xe kéo.

Phần quí ông quí bà ở Lục tỉnh thì tôi sẽ gởi contre remboursement, mua được 16 hộp thì tiền gởi tôi chịu.

NGUYỄN-THỊ-THÂN
Propriétaire de la Fabrique de Biscuits Quốc-Nữ
13 Rue Larcynière
Saigon

Trần-quang-Xuân
153, Rue d'Espagne
TẠI CHỢ MỚI SAIGON

Bán sỉ và bán lẻ.
Đồ nhôm đủ thứ.
Đồng hồ đồ kiển, đồng hồ thường.
Giày dép Hắc-kỷ.
Ghế Thonet thiệt.
Mền nỉ, mền bông.
Xe máy và đồ phụ tùng.
Đồ tạp hóa, vân vân....

GIÁ NHẸ

ANCIENNE MAISON PHÚ TOÀN

ĐỒNG GIÀY TÂY VÀ ANNAM

LÊ-VĂN-BỀN

CHỤP HÌNH VẼ RỌI HÌNH RA LỚN

— SAIGON —

[illegible] Rue Amiral Courbet (Kinchaw Cambodge)

TRƯƠNG-THÁI-TRỪ
Chủ nhơn

NAM-CHÂU KHACHLÂU
Rue Amiral Courbet Saigon de 29 à 35

Phòng sạch sẽ lắm, thiệt rộng rãi, rất thanh-tịnh và lại khoản khoát
Giá rẻ.

Qui khách tiện đường ghé nghỉ tại « Nam-châu khách-lầu » chắc đều đăng vừa ý. Boy rất có khuôn phép có xe hơi, tiện cho quí khách khi muốn du-lịch.

LÂM-QUANG-TỒI
Chủ nhiệm.

A. DENHOLM

N° 36-38, Rue Lefèvre N° 36-38

SAIGON

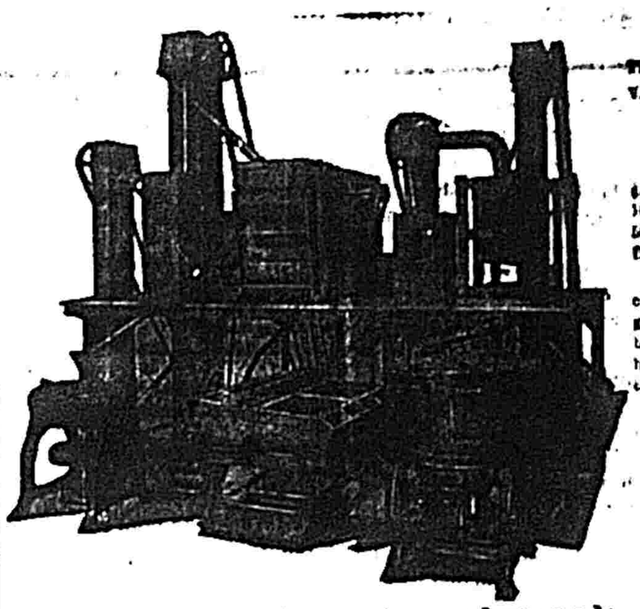

[illegible] VÀ VIỆC RÁP MÁY XÁY LÚA-GẠO

Đã ráp hơn [illegible] cái nhà máy từ 10 lần cho đến 500 lần ở tại Đông-Pháp.

Cam kết chắc chắn về sự lúa gạo xay ra đặng bao nhiêu và sự bền bỉ chạy tốt của máy mình.

NGUYÊN GIÁN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY TRÂN EMERIE — VÂN VÂN — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÓ-TEÔ NỒI SÔ-DE V. V. GIÁ PHẢI CHẲNG

F. MARTY

116, Boulevard Charner — SAIGON

Soieries — Dentelles — Broderies
Laine blanche et couleur
Tulles — Orytonne et batiste pour lingerie
Velours et Soieries pour robes
Soie d'Alger pour broder
Tissus et rideaux pour ameublement
Services de table en blanc et couleur
Serviettes de toilette
Expéditions dans l'Intérieur

NHÃN CON-BÈO MÀU ĐỎ

THÙNG BA-RÍT MÀU VÀNG

Rượu Chác Đỏ
"Rivesaltes"
VIN ROUGE SUPÉRIEUR

Rượu Chác Trắng
"Courtinet"
VIN BLANC SUPÉRIEUR

Tốt thượng hạng bà ngàn hơn các thứ nhãn hiệu khác.

Chư-tôn [illegible] trắng, hãy nài cho đặng nhãn « CON-BÈO » màu đỏ, nhãn thùng « BA RÍT » *màu vàng* như trên đây vậy, mới là rượu chác thiệt tốt, thiệt ngon của Bổn-hàng, kẻo làm thứ giả mạo tốn tiền mà vô ích.

Có gởi bán, tại Saigon-Cholon và khắp cả Lục-Tỉnh Tiệm nào đều có trữ bán sỉ và bán lẻ.

HOTEL D'ANNAM

Nam-Việt Khách-Lầu

N° 77 à 80, Boulevard Charner
20, Quai Le Myre de Villers
Đường Kinh-lấp, đường Charner
có đường mé sông Le Myre de Villers, SAIGON

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Chủ tiệm

Kính cùng Quí-khách rõ: tôi đọn mặt tiệm ngủ hiệu là HOTEL D'ANNAM (*Nam-Việt Khách-Lầu*) phòng rộng mát và sạch sẽ lắm, cũng có dọn phòng ở bằng dưới đất được vận tiện Quí-khách, xin Quí-khách thừa dịp đi Saigon đến tiệm tôi mà nghỉ lấy lẽ thong thả lắm.

Lại tôi mới mở thêm một giải phòng ngành rất mát mẻ tại đường mé sông Le Myre de Villers, tới trước ga xe-lửa nhà cũ, nhà số 10, Saigon.

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Cẩn khải.

Thiệt-nghiệp-xưởng

F. NAM & L. LỤC FRÈRES
Đường Pellerin môn bài số 142-144
SAIGON

Bổn hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, tủ sắt đủ kiểu.

Rèn sắt bông và các thứ kim khí rất huê lệ.

Sửa súng và dủ các thứ khí giái.

CHUYÊN NGHỀ. — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, vân vân, dùng máy điện để mài thật bén. — *Soudure autogène.*

Làm các đồ phụ tùng theo kiểu vẽ [illegible] và đúng chữ.

[illegible] BÔNG SẮT VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HUÊ VIÊN LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

Cửa [illegible] và rào sắt [illegible] cửa và rào sắt [illegible] và kiểu thường ở [illegible] khóa chắc khóa thiệt chắc.

[illegible] (garantoanerre) [illegible] máy [illegible] xe hơi, xe [illegible].

Làm đồ gơ-de [illegible] tánh.

[illegible] giá rẻ.

NHÀ HÀNG NAM-KIN

SIMON GẤM, *Chủ-nhơn*

Đường Lefèvre, môn bài số 11, 13
— SAIGON —

Kính cáo Đồng-Bang,

Nhà hàng « NAM-KIN » từ khi sáng lập tới nay nhờ ơn đồng-bang chiếu cố vừa lòng cho, nên ngày đêm qui khách tới lui đông đảo, nhiều khi không đủ chỗ hầu tiếp. Càng được đồng-bang thương tưởng chừng nào thì tôi càng kính nể chừng nấy, nên có ý tìm cách nào làm cho vừa lòng đẹp trí qui khách, ngõ hầu đáp ơn tri-ngộ ấy, chớ không như thường thế thấy khách đông thì vong phế. Bởi vậy nên nay tôi mới mở rộng thêm từng lầu trên, sửa sang đẹp đẽ lại từng dưới phân biệt có nơi để dùng tiểu tiệc, có chỗ để bày đại yến, đặng hầu tiếp quí khách khi chén rượu tiếng biệt, tách trà ân tẩy trần cho xứng đáng. Mỗi tuần thứ bảy và Chúa-nhựt có tài tử giai nhân đờn ca để trợ hứng cho quí khách nữa.

Nhân vật dùng trong bổn quán: người thì rành rẽ khuôn-phép vật dụng toàn đồ thượng phẩm tinh khiết.

Qui khách muốn ăn tháng, hoặc một buổi trưa hay buổi tối, hoặc luôn hai buổi thì có giá cả phân minh mà rẻ hơn các nơi; bổn quán cũng sẵn lòng lãnh dọn tiệc hoặc tại châu thành Saigon-Cholon hoặc trong lục châu.

Có các thứ bánh bán mỗi ngày.

Kính thỉnh đồng bang đến đùng thử một lần trước là giúp tôi nên nghiệp, sau sẽ thấy đều phương tiện như ý của đồng bang chẳng tại.

Simon GẤM, chủ-nhơn
Nhà hàng NAM-KIN
11-13 *rue Lefèvre, Saigon*

Hiệp Thành

Boulevard de la Somme n° 83
SAIGON

[illegible] giày tây và giày Annam [illegible] rất kỹ càng. Xin quí bổn quí [illegible] đến tiệm tôi một lần thử [illegible].

Thì [illegible] làm cảm đội ơn vô cùng.

Chủ nhơn
TRƯƠNG-VĂN-SÁU

ĐÁNH DÂY THÉP
Để như vầy :
NHỊ-THIÊN-DƯỜNG
Cholon

DÂY THÉP NÓI
Số 658

NHỊ-THIÊN-DƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38. — CHOLON

CÓ BÁN CAO THU THƯỚC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN RẤT CÔNG HIỆU NHƯ SAU NÀY

SÂM-NHUNG BỔ-THẬN-HOÀN
(Thuốc hoàn bổ-thận cô danh)

Dâm tướng trong thận thổ con người, thận là cội rễ, nếu phần tiên thiên hao kém, hậu thiên giảm suy thì phải mau dùng thuốc nầy mà bổ tinh thần thì mới đặng mạnh giỏi luôn.

Cho nên Bổn-đường có ông Lương-y VI-TẾ-SANH, gần hết lòng hiệp chế ra thứ thuốc « SÂM-NHUNG-BỔ-THẬN-HOÀN » nầy, công hiệu như thần, điều hòa huyết mạch, bổ thận tráng dương, tư nhuận mặt mày, khoẻ bòa lúy vị, bồi khí sung thân, hoặc bởi sắc dục quá độ, mộng mị di-tình, tinh tiết dầm dề, mồ hôi lại lâng, hoặc hạ nguồn suy nhược, thận kém ốc lỏng, cử động yếu ớt, lỗ tai chảy nước, mỏi gối đau lưng.

Bởi các chứng ấy mà sanh ra, nếu dùng đặng thuốc nầy thì như cây khô mà được mưa móc nhuần gội, trở nên sung túc tinh thần, nở nang da thịt.

Thuốc hoàn nầy mà dùng nhiều chừng nào thì càng tốt chừng nấy, sống lâu sanh nhiều con, thiệt là một phương thuốc rất hiệu nghiệm la thường, rất quí trên đời, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư quí vị có mua thuốc nầy thì nhớ cho được cái hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, nhãn ông Phật kêu lầm đỡ giả, uống vào [illegible]

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống hai hườn, sớm mai thức dậy uống một hườn, chiều trước khi đi ngủ uống một hườn : hãy dùng nước muối măng mằng hoặc nước trà mà uống thì rất nên công hiệu như thần.

Mỗi hộp 6 hườn giá là..... 0$60
Hộp cây mua 6 hoàn giá là. 1 00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
NHỊ-THIÊN-CAO

Phàm con người ai ai cũng vậy cũng đều nhờ có khí huyết mà sống; nên hễ khí hư huyết kém thì trăm bịnh đều sanh, khí sắc xanh xao, hình dung gầy ốm, hoặc mặt vàng môi tái, hoặc sanh phù thũng mà khốn khổ cho mình.

Bởi vậy cho nên bổn đường chẳng nài gian khổ tìm cho được thứ thuốc hay nơi mấy danh San bên Trung-Quốc, hái lấy đem về, rồi hiệp với tổ thuốc hà bổ Trần-Qui mà luyện ra cho thành một thứ thuốc cao gọi là NHỊ-THIÊN-CAO, thiệt là tu âm bổ-dương rất nên hiệu-nghiệm.

Uống thứ thuốc nầy thiệt là đại bổ, bất nóng bất nóng, không hồi hộp, ít khác nước, [illegible]-thân-ngươn, an tâm thần, sanh thêm tinh-thủy, cường tráng gân cốt, bổ tỳ hòa huyết.

Phàm hễ tinh-thần hoãn hốt, thân [illegible] mỏi mệt, ăn uống chậm tiêu, hoặc mỗi gia suy nhược bịnh nậu thất điều, [illegible] nhứt thiết lao lư thương tổn, [illegible] đau lưng yếu gối.

Chỉ như đờn bà con gái mà có bạch đai, hoặc đương kinh bế, huất mà không thai nghén, thân thể ốm yếu, ngũ tạng bất hòa, nếu dùng thứ thuốc nầy cho được lâu thì nguồn khí ắt phục ; chẳng luận nam-phụ lão-ấu, và cũng chẳng luận những bịnh chung nào, đều dùng được hết, ấy là một thứ thuốc đủ bộ Tiên-Thiên và Hậu-Thiên rất nên hiệu nghiệm, nên gọi là NHỊ-THIÊN-CAO là vậy đó.

CÁCH DÙNG

Lấy một thỏ thuốc nầy hòa với 1 litro rượu trắng để cho được 24 giờ đồng hồ thì dùng được.

Mỗi lần uống chừng 2 ly nhỏ, tùy theo sức rượu uống nhiều càng tốt, nếu dùng thuốc nầy mà đãi khách, hoặc đem mà tặng cho hàng tôn trưởng thì quí biết dường nào.

Giá mỗi thỏ là. . . . 0 $ 80

TRẦN-CHÂU-PHẤN

Thứ phấn nầy của tiệm tôi hết lòng tìm kiếm mà chế luyện ra để trị bịnh con nít bị hỏa-thương, hoặc ngoài da ngứa ngáy, hoặc sảy, gải quá mà phải lở thịt ra, hoặc sưng lên nóng rát khó chịu, như bị các chứng ấy, nên dùng thứ phấn nầy mà thoa mấy chỗ ấy cho thường thì bịnh hết liền.

Bất kỳ nam-phụ lão-ấu hễ dùng nó mà thoa cùng mặt mày, mình mẫy cho thường, thì nó trừ dộng những mồ hôi nhớ tanh, nó lại làm cho ca mình dặng sạch sẽ thơm tho thêm nữa.

CÁCH DÙNG : Mỗi khi tắm rửa sạch-sẽ rồi thì dùng thứ phấn nầy mà thoa hết cùng mình.

Mỗi hộp giá là. . . . 0 $ 35

VI-TẾ SANH CHẾ TRẦN BÌ

Đời nay họ hay dùng 2 vị ngọt và mặng mà chế vị Trần-Bì nghĩa là dường với muối mà thôi, cho họ chẳng biết hễ ngọt quá thì sanh đàm, mà mặng quá thì hay khắc nước, lại còn làm cho mất cái tánh chất của Trần-Bì.

Tại bổn đường Ông Y-Học-Sĩ Vi-Tế-Sanh luận theo phép xưa mà chế, dùng thứ Trần-bì cũ cho được 20 năm trước hết phải lấy hoài-sơn phục linh, kiết-cánh, càng-cac, ngươn-sâm, bản-hạ, cam-thảo, và ô-môi nấu ra mà dầm cho thấm thuốc, rồi còn phải dùng nước gừng, Thanh-lam và lá Bạc-hà, tẩm chưng tẩm sái ; rồi lại còn dùng những Hồi-kỳ-Sâm, xuyên-bối, Thị-sương, và hành-nhơn nghiền cho nhỏ ra mà chế với nó rồi mới phơi gió cho khô.

Bởi có lắm công phu như vậy, cho nên nó chẳng lạnh mà chẳng nóng ; được phẩm trung hòa, chẳng ngọt chẳng mặng, ngậm vị đằng đắng, bỏ bỏ vô miệng thì mát và thơm, ngậm nó một hồi lâu rồi mới nghe có muối ngọt. Dùng nó thì thuận khí, tiêu đàm, lại [illegible]

Thơm ông đờn bà đều dùng được cả, xin hãy dùng thử rồi mới biết cách chế Trần-bì của bổn đường khác hơn của các tiệm, chẳng luận già trẻ bé lớn, hễ dùng nó thường thì càng bổ ích.

Chư tôn có mua xin hãy nhìn cái nhãn hiệu Ông Phật của Nhị-thiên-đường thì mới khỏi lầm đồ giả.

Mỗi thỏ giá là . . . . . 0 $ 12
Mỗi lố 12 thỏ 1 20

LỤC-VỊ-ĐỊA-HOÀN-HƯỜN

Thứ thuốc hườn nầy nó làm cho thủy hỏa tương tế, chẳng lạnh chẳng nóng ấy là một thứ thuốc trung hòa.

Trị những các chứng bịnh như là : Thận thủy không đủ, chơn âm kém huyết, tinh huyết khô khan, đau lưng nhức cẳng, tinh thần hao tổn, hình vóc ốm gầy tư chi bải hoải hay rịnh mồ hôi, ho khan tắc tiếng, xây xẩm mặt mày, nóng nảy bào bọt, lưỡi khô cổ gắt, tinh huyết kém hao, đêm ngủ di tình, tiểu tiện có huyết hoặc có nhợt, hoặc cang hư, hoặc thận hư, nhứt nhứt thấy đều dùng được.

Thuốc hườn nầy tư nhuận tinh-huyết, cái sự công hiệu của nó không kể cho hết được.

Mỗi buổi sớm mai và tối uống chừng bốn chỉ, uống với nước muối măng-mằng.

Con nít uống cùng một chỉ rưỡi, nếu cho nó uống thường thì nó kiện-tỳ khai-vị, mạnh giỏi mau lớn.

Kị cũ cải trắng và đồ lạnh lẻo ngưng trệ chẳng nên ăn.

Mỗi hộp giá là..... 0$30

Chư tôn có mua thì hãy nhìn cái nhãn hiệu Ông Phật-mập của tiệm Nhị-Thiên-Đường thì mới khỏi lầm đồ giả.

THẦN HIỆU NHÃN DƯỢC THỦY

Phàm con người sanh ra ở đời, trong ngũ quan thì có cặp con mắt là một vật chí yếu hơn hết, nếu không cẩn thận, để cho đến rủi ro mà hư cặp con mắt đi rồi thì phải khổn khổ chung thân. Bởi đó cho nên tiệm tôi đã hết lòng nghiên cứu những phương ẩo diệu mà chế ra một thứ thuốc nước rất hay, để trị các chứng bịnh con mắt, hoặc bị phong-nhiệt mà sanh nhặm, hoặc sưng, hoặc đỏ, nhức nhối xốn xang, hoặc chảy nước mắt sống, hoặc sơ chói mà không dám ngó chỗ sáng, hoặc có mộng, hoặc có cườm, như hai thứ nhãn-hoàn thấy đều dùng được đặng cả.

CÁCH DÙNG : Mỗi ngày thường nhỏ vài bu lần vào con mắt, kì uống rượu cùng [illegible] xa [illegible] hết ; nầy.

Mỗi ve lớn giá là . . . . . 1$00
Mỗi ve nhỏ [illegible] . . . . . 0 $ 50

Epicerie & Mercerie

NGUYỄN-VĂN-BÁU

129, Rue d'Espagne, 129. — Saigon

BÁN SỈ BÁN LẺ

LỜI RAO CẦN YẾU

Tiệm tôi mới tiếp đặng « Mực Đen » (*Encre Noire Ecriture*) và « Mực Thi » (*Encre Violette*) nhãn hiệu « Con Bướm Bà » là Mực-tốt nhứt bên xứ Đông-Quốc gởi qua, chẳng phải như mấy tiệm bán xưa nay đâu, Mực nầy đựng ve trên trên nút ve có dán giấy hình đồ xăm, mới là Mực của tiệm tôi, vậy chư tôn có cần dùng Mực hoặc đen hoặc tím, thì hãy nhìn nhãn « Con Bướm Bà » và ve trên mới là Mực tốt, kẻo lầm thứ giả mạo tốn tiền mà dùng không được. Còn chư tôn nào ở xa muốn mua bán sỉ thì hãy viết thơ cho tôi hay, tôi sẽ bình giá rất rẻ.

Tại tiệm tôi có bán đủ đồ gia vị, nào bánh hộp, bánh sữa, Bơ cô-la, Sữa đặc, Bơ, Đồi-hạo mứt, đồ hộp trái cây, Cà-phê, Đường cát trắng Cà-mâu, Savon thơm, Savon Cadum Savon Marseille, Savon Dầu con Ngựa, dầu Essence de Menthe thứ tốt, Giấy Cao-su, Nón Casque trắng, giấy, viết, mực, đồ học trò dùng, Rượu chát đỏ, Rượu chát trắng, Rượu Cô-nhắc (Cognac) Rượu Champagne Rượu rum (Rhum) Rượu ngọt Rượu khai vị, nước suối đủ đồ dùng trong đám tiệc và nhiều thứ nữa không thể nào kể cho hết ?

Bán rẻ hơn các nơi chẳng có tiệm nào bì kịp.

NGUYỄN-VĂN-BÁU,
kính rao.

Thợ vẽ Bắc-Kỳ

Maison TẠNG-PHÚC

Marc PHỤNG artiste Peintre
Decorateur Phanthiết

Khi xưa tôi có lãnh vẽ tại nhà hát Tây Nam ở Hanoi-Haiphong thời thường đã đặng quý khen hoài. Giờ đây ông Huỳnh-trí-Phú qua rước tôi và vẽ nhà hát của ông ấy ; tôi lại có vẽ cho ông Hội-Đồng Ninh cùng nhà hát Bảo-Tàng Đồng-thanh-Ban. Các bức vẽ trên vách lầu ông Bà-Chiểu mà có tên ký ở dưới là của tôi vẽ cả.

Tôi có vẽ các nơi danh-sơn thắng cảnh ở xứ Đông-pháp và sơn-thủy để thơ rất đẹp và thanh-nhã người Âu-châu đã qua nhiều và các quí ông quí bà ở Lục-châu công-nhận là khác.

Các bức họa chơn-dung bằng chì than hay là dầu sơn theo mẫu Âu-châu của tôi thì hình dung tươi tốt như sống vậy.

Nếu quí ông Chủ nhà hát sạp ở trong Lục-châu muốn tôi vẽ tấm màn theo cái lương hãy là hát bộ xin quí ông gởi thơ cho tôi được biết [illegible] tôi ngay và [illegible] tôi đi tại nơi để về hay là về nhà tôi rồi [illegible] lại cùng đặng cả.

HÔTEL DE CHOLON

Tân-Long lữ-quán

Kính cùng quí khách rõ : tôi đọn một tiệm ngủ hiệu Hôtel de Cholon, Annam kêu *Tân-Long lữ-quán* ở đường Marins số 312 ; 4 từng phòng rộng mát và sạch sẽ lắm, từng dưới nhà hàng bán rượu tây và đồ hộp đủ thứ ; từng thứ nhì và thứ ba phòng ngủ ; từng thứ tư để chiếu mát đặng cho quí khách hưởng gió cho thong thả.

Xin quí khách thừa dịp đi ghé đến tiệm tôi một lần thì rõ. Xin chiếu cố rất cảm ơn.

Nay kính
Chủ nhơn : Khu-Ú-Phát

Thay cũ đổi mới

Kính cùng lục-châu quân-tử, cảm giới đồng bào đặng rõ. Bấy lâu cũng nhờ đồng-bào ra ơn chiếu cố, tưởng nghĩa thâm giao, nên mấy nhà khách-sạng của chúng tôi đến ngày nay đặng bền vững, còn thấy tôn tuổi trong thương trường, thiệt là nhờ tôi hết lòng bận cảm quí khách.

Vì tình quyến thức càng lâu càng nặng nên chi phần đông trong quí khách đến muốn đến khách sạn của chúng tôi. Bởi cớ ấy cho nên số phòng càng ngày xem thành ra ít, khó nỗi bồi đáp quí khách cho vừa lòng.

Vậy mấy khách-sạng của chúng tôi hiện là :

1° Nam-Thanh Khách-Sạng ở đường Colonel-Grimaud số 21 và 23 ;

2° Nam-Trung-Khách-Sạng ở đường Alsace-Lorraine số 103 và 105 ;

3° Nam-Hưng-Thạnh Khách-Lầu ở đường Amiral Roze số 18 và 20, đều mở thêm rộng rãi sạch sẽ, ngõ hầu khỏi phụ tấm lòng huê cố sẵn quí khách trong lục-châu.

Mấy tiệm đó ở gần xe lửa Saigon-Mytho, Khánh-hòa, chúng tôi sẽ hết lòng tiếp rước cho vừa ý đồng bào.

Nay kính
Quảng-Lý, M. Hiệp

Maison TAC-LY

TRAN-THOAI, Propriétaire

97, 99 Boulevard-Charner 97, 99
SAIGON

Horlogerie — Quincaillerie
Fourniture de toutes les matières grasses
Lampisterie à pétrole, essence, à acétylène et à électricité
Disques et Machines Phonographes

COMMISSION, IMPORTATION ET EXPORTATION

Khăn đen tốt đẹp

Nhiễu Bombay — Nhiễu Tàu và Bản nhứt hạng giá mỗi khăn. . . . . 3 $ 00
Cô thứ Bombay hạng nhì. 2 50
Cô thứ Bông hạng thường mỗi khăn 1 50
Khăn kết từ 4 lớp đến 8 lớp thôi.

Cúp tóc và đồ tóc có mối vấn khỏi đo nhi. Song muốn kết đính lại phải đo contour đo tóc mấy tất phải chỉ rõ và đúng mấy lớp phân biệt kỹ càng thì tôi sẽ làm y theo, rồi gởi lại từ tổ bằng Contre Remboursement thì quí vị phải chịu tiền gởi, nếu gởi mandat trước cho tôi thì sẽ phải chịu vị gởi Contre Remboursement nhà giấy xa hơn 10 kilomètres. Tôi rao hãy nhiều tôi xin quí vị chiếu cố tôi rất cảm ơn.

Adresse :
NGUYỄN-VĂN-BÉP,
[illegible]

Ở tại Saigon [illegible] trở bàn thu khăn [illegible]

Cáo bạch

Kính tỏ cùng quí ông quí bà trong lục châu rõ :

Lúc tôi chưa bán đồ xe hơi, tôi đi mua đồ phụ tùng đặng dùng trong cuộc xe của tôi, đi đến chỗ nào cũng đều bị mua giá mắc, mà có ý khi thị là khác. Nên tôi phải rảng mở ra một cái tiệm nhỏ, tại đường *Amiral Courbet*, Saigon, số 26, ngan nhà ngủ Nam-Đồng-Hương và Nam-Châu. Bán những đồ phụ tùng theo các thứ xe hơi. Trước là sẵn đồ dùng trong hàng xe của tôi, sau là giúp cho quí ông quí bà. Nhưng mà chỗ chật hẹp, nên nay tôi mở thêm một cái tiệm khác nơi góc đường *Boulevard Bonnard* và đường *Pellerin* đặng quí ông quí bà đến mua đồ cho có chỗ rộng rãi ra vào và ngồi nghỉ hơi mát mẻ như mấy hàng khác.

Tôi có làm đại lý bán xe hơi mới, mấy tốt, giá rẻ, dễ mua, ở bên Đại-Pháp chở qua và có mướn một người thợ máy Anglais, tên là *James Shrapnel* sửa xe giỏi lắm, dù sửa xe cho quí ông quí bà, xe ai có hư đem lại sửa và có lãnh sơn xe đủ các màu tự ý chỉ định ; và bán đủ đồ phụ tùng theo các thứ xe hơi đã có trong xứ Đông-Pháp. Giường sắt giường đồng bên Luân-Đôn gởi lại, và tủ sắt, vân vân.

Cái tiệm mới của tôi tại góc đường *Boulevard Bonnard* và *Pellerin*, ngày *15 Février 1925* sẽ mở cửa khởi sự rước khách. Vậy xin quí ông quí bà giúp tôi cho nên việc, tôi cảm ơn đến cùng. Quí ông quí bà giúp tôi cũng như giúp em cháu của quí ông quí bà vậy, mà có lợi chung, hơn đồ giúp cho kẻ khác.

NGUYỄN-VĂN-KIỆU
Kính cáo

Nhà buôn Vinh-xuân-Long

Tại Bà-Chiểu làng *Thạnh-mỹ-An (Gialđịnh)* ở tại con đường vòng Bà-Chiểu qua Thị-Nghè. Tiệm nầy mới lập vốn của người Annam hiệu *Vinh xuân-Long*, bán sỉ và bán lẻ đủ các thứ cây, dầu, *sơn, gỗ, thao-lao, vấp*, vân vân hoặc chưa cưa hay là cưa rồi, tùy thích người dùng.

Tại đây cũng có bán *đá tàn, đá miếng, dầu con rái, vôi chai* để xàm hay là trát ghe. Các món kể trên đây gốc ở Tâyninh đem xuống.

Giá thiệt rẻ, chở tới chỗ.

NGUYỄN-VĂN-THỌ
Marchand de bois

Tiệm đóng xe

Sửa xe và bán đồ phụ tùng

đường Lucy môn bài 99 và 101
(Đất-hộ) Saigon

THÂN-VĂN-HIỆP, chủ tiệm

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng rõ : Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là xe mui, xe hai bánh, xe kiến, xe kéo, và cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chắc chắn ; có bán đèn xe đủ kiểu bánh xe cao-su bằng cây giá tỉ bên tây chở lại, cao-su đặt để thay trong bánh, kiến đèn tây, đồ bắt kế xe chiếc và xe song mã bằng da tây rất khéo và chắc, có bán yên cởi, chuông đẹp hai tiền, binh đồ thếp đèn khí đá theo xe. Sơn xe. — và sửa xe.

Chúi xin quí khách có dịp đến Đất-Hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi, trước coi công cuộc của tôi làm, sau có cần dùng món chi đa thiểu mua giúp làm ngời, thì tôi rất cảm ơn họ có. Còn chư quí khách ở xa muốn gởi thư hỏi thăm món chi cùng giá cả tôi sẵn lòng hồi đáp.

Chủ nhơn cẩn khải.

NHÀ MÁY XAY LỨA KIM THỜI

NAM-THUẬN-AN

M. NG.-CHIỂU-THÔNG
Ở góc đường Bonnard
và đường Palikao

Dây thép nói số 729
Dây thép thượng : Thông Cholon
Binhtây

Máy xay chạy bằng máy hơi khí tinh hảo.

TIỆM BÁN HÀNG BẮC

Đường Paul Blanchy số 11 và 13, gần nhà máy nước lạnh — SAIGON

Kính trình quí ông quí bà đặng rõ bổn tiệm mới nhận được nhiều món hàng ngoài Bắc gởi vô như sau nầy :

Đồ đồng : Các kiểu ấm chơn, lư mấu tre, chân đèn, lục bình cắm bông và chậu trồng kiểng vân vân...

Đồ cẩn và đồ chạm lộng bằng cây gỗ và trắc : Bập cẩn và chạm tủ thờ và tủ để salon, các thứ liễn câu đối và vân, bình phuông, thọ bình, hoành, và khay, cùng các thứ ghế [illegible] chơi trọn bộ (1 bàn, 2 trăng [illegible] và 4 ghế, vì thứ ghế salon thường (1 bàn và ghế).

Đồ làm theo kiểu kim thời và thanh nhã.

Đồ thêu : Giải giường, [illegible] bàn, tranh, áo gối và các thứ đồ [illegible] trang nhã làm rất tinh xảo và hạ giá hạ hơn các tiệm khác.

Như quí ông, quí bà ở Lục-Châu có vì chơi Saigon xin mời các ngài quí bộ lại coi, như muốn mua hoặc đặt bên tiệm, đã rẻ có đủ kiểu, vì xin bổn hàng tiếp rước.

Chủ nhân kính cáo.
PHÙNG-VĂN-XUÂN

Duy-Xuân ấn quán

Tại đầu cầu sắt Sadec

Có in đủ các thứ thơ, tuồng, truyện, sách, bằng chữ Langsa và quốc-ngữ. Có in sổ bộ, các thứ giấy tờ về việc mua bán, các thứ danh thiệp, bao thơ, thiệp tang thiệp mời đám cưới v.. v...

Có bán đủ các thứ giấy, viết, mực, bao thơ, ngòi viết, thước gạch, gôm, viết chì và đủ thứ sách vở cho học trò các trường dùng.

Mỗi món đều bán rẻ hơn các nhà in khác.

Duy-Xuân ấn-quán,
kính mời.

H. DELPEYRAT

Khi trước là Hãng E. POURTOU
Số 33, 35, 37, 39
đường Amiral Dupré Saigon
RƯỢU CHÁC, RƯỢU MẠNH
RƯỢU KHAI VỊ, RƯỢU TIBU-BÔA

Xin ghé mát ! ! !

TÁI-PHÁT KHÁCH-LẦU
Của M. TRẦN-XÂU và KHÁ

Kính cùng quí ông quí bà [illegible] quí cô cùng lục-châu quân-tử đặng rõ

Bấy lâu nay tôi chăm nghề [illegible] khen thể cách của khách-lầu, nên nay tôi cũng bỏ hao tốn rang sức lập một [illegible] phòng ngủ hiệu « Tái-Phát Khách-Lầu » ở mé đường Tổng-đốc-Phương môn bài [illegible] và 43 Cholon, phòng vì rất thanh khiết [illegible] sang sẩn và mát mẻ lắm, tiền phòng tôi tính rất nhẹ [illegible] của nơi, cũng trả coi vừa [illegible] để khiến quí-khách nghỉ nơi [illegible]

Quí chức thừa dịp đến Cholon xin ghé tại « Tái-Phát Khách-Lầu » làm nghỉ tại sao cho quí chức cũng đặng vui [illegible] đã ở gần gần xe-lửa Cholon-Mỹtho cũng là bến xe-hơi [illegible] các nơi tiện bề chỗ quí chức.

Tôi cũng có lãnh may đồ [illegible] theo kiểu Langsa và Annam đủ kiểu [illegible] có bán hàng tây, và hàng bắc tốt nhứt hạng và bán đồ nữ-trang theo kiểu kim thời [illegible] khác, cùng là xe máy và đồ phụ tùng, tại chỗ nầy có tiệm bán cơm tây (Restaurant) [illegible] cà phê.

Vậy xin [illegible] quí ông quí bà quí thầy quí cô, thừa [illegible] tôi [illegible] tiệm tôi, thì tôi hết lòng hoan nghênh thâm trọng.

Nay kính bạch
TÁI-PHÁT KHÁCH-LẦU

Imp. du Đông-Pháp Thời-Báo 71, rue Mac-Mahon.

Tirage 2.000 ex.

Le Gérant : NGUYỄN-KIM-ĐỊNH